

ΑΝΤΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΑΣΥΛΟ, ΜΗΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΟΥΜΕ ΤΙΣ Μ.Κ.Ο. (;)

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 02 Φεβρουαρίου 2011 18:03 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share 2 Tweet 1 Email 0 Share 8

Αξιολόγηση Χρήστη: / 1

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

Γράφει η Σοφία Βούλτεψη

Ακατανόητο πώς κάθε φορά που τίθεται ένα θέμα, ξαφνικά ξεφυτρώνει ένα παράπλευρο, με αποτέλεσμα να στεκόμαστε πάντοτε απέναντι στον λάθος στόχο. Το θέμα με την κατάληψη της Νομικής Σχολής από λαθρομετανάστες (οι οποίοι κατέληξαν να κοιμούνται... αγκαλιά με την γυμνή Υπατία, χωρίς καθόλου, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε, να ενοχλούνται τα μουσουλμανικά τους ήθη), δεν προκλήθηκε από την ύπαρξη του πανεπιστημιακού ασύλου...

Προκλήθηκε από μια Μη Κυβερνητική Οργάνωση που χρησιμοποίησε το άσυλο για να προβάλει την κρατικοδίαιτη δράση της. Αν αντί αυτού αποφάσιζαν κάτι άλλο, για παράδειγμα να βάλουν βόμβα σε ένα εμπορικό κέντρο, θα απαντούσαμε κλείνοντας όλα τα εμπορικά κέντρα της χώρας;

Αντί, λοιπόν, να καταργήσουμε το άσυλο, μήπως θα έπρεπε να καταργήσουμε τις ΜΚΟ; Στις αρχές του 20ού αιώνα δεν υπήρχαν πάνω από 170 τέτοιες οργανώσεις σ' όλον τον κόσμο και σήμερα έχουν ξεφυτρώσει σαν τα μανιτάρια χιλιάδες από δαύτες.

Αναρωτιέται κανείς πού βρέθηκαν τόσο πολλοί φιλεύσπλαχνοι ανθρωπιστές, οι οποίοι μάλιστα μας κάνουν να νιώθουμε ενοχές – όλοι εμείς οι άσπλαχνοι που δεν φτιάξαμε από μια ΜΚΟ να τ' αρπάζουμε.

Ροκάνίζουν δισεκατομμύρια, απολαμβάνουν τον σεβασμό όλων, αλλά ο κόσμος μας δεν έγινε καλύτερος, ο ανθρώπινος πόνος δεν μειώθηκε. Το αντίθετο θα έλεγα. Και το χειρότερο: Τις περισσότερες φορές οι οργανώσεις αυτές αποτελούν εργαλεία προπαγάνδας της (εκάστοτε) κυρίαρχης άποψης και γίνονται το μακρύ χέρι όσων εξυφαίνουν σκοτεινά σχέδια.

Αρκεί να θυμηθούμε τι έγινε τον καιρό των βομβαρδισμών εναντίον της Γιουγκοσλαβίας με τους «Γιατρούς του Κόσμου», που... ανακλήθηκαν εσπευσμένως και έφθασαν στο σημείο να διαγράψουν το ελληνικό παράρτημα που παρέμεινε στην περιοχή (προφανώς για ανυπακοή).

Αρκεί να θυμηθούμε πως όταν προετοιμαζόταν ο πόλεμος στο Ιράκ, έγινε γνωστό πως είχε προκαταβληθεί το ποσό των 3 εκ ευρώ σε 14 οργανώσεις, οι οποίες θα... εμφανίζονταν μαζί με τα καραβάνια των προσφύγων (που δεν υπήρξαν ποτέ, αλλά τα λεφτά τα ροκάνισαν).

Αρκεί να θυμηθούμε ότι τεράστια ποσά έχουν τα τελευταία χρόνια διατεθεί για την «πρόωθηση της Δημοκρατίας στον κόσμο» (στο 1 δις δολάρια υπολογίζονται οι εκταμιεύσεις του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών). Και μιλούμε για στήσιμο ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, ενίσχυση αντιπολιτεύσεων σε χώρες όπως το Ιράν και η Βενεζουέλα, ενώ καταπώς φαίνεται σύντομα θα μάθουμε και άλλα, με βάση τα τελευταία γεγονότα στην περιοχή.

Αρκεί να θυμηθούμε ότι τα μισά από τα 3,3 τρις δολάρια που συγκεντρώθηκαν σε όλον τον κόσμο για την ανακούφιση από το τσουνάμι ακόμη τα ψάχνουν οι πλιγνέντες.

Αρκεί να θυμηθούμε ότι περί τις 400 χιλιάδες ευρώ είχαν δοθεί το 2003 και σε κάποιες ελληνικές ΜΚΟ, για την αντιμετώπιση του τράφικινγκ από τα αναστατωμένα Βαλκάνια και τις πρώην ανατολικές χώρες. Αλλά παρ' όλα αυτά, η χώρα μας γέμισε μαστροπούς και δυστυχημένες κοπέλες, με αποτέλεσμα να βρεθούμε στην Β' Κατηγορία του σχετικού καταλόγου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ.

Και βέβαια, αρκεί να θυμηθούμε την μεγάλη αποκάλυψη, σύμφωνα με την οποία είχε χρηματοδοτηθεί γερά η προώθηση του «Ναι» στο Σχέδιο Ανάν στην Κύπρο. Αλλά και την φασαρία που έγινε με την ΜΚΟ της Εκκλησίας «Αλληλεγγύη».

Όλα αυτά, δεν γίνονται απευθείας. Γίνονται μέσω ΜΚΟ με εύχητα, βαρύγδουπα ή ελπιδοφόρα ονόματα. Με αποτέλεσμα ακόμη και από το Παγκόσμιο Βαρόμετρο της Διαφθοράς (2010), να προκύψει ότι ο κόσμος έχασε την εμπιστοσύνη του στις περιουσίες ΜΚΟ.

Είναι δε τέτοια η διείδυσή τους, που θεωρείται έγκλημα καθοσίωσης να μην τις χρηματοδοτήσεις, ακόμη κι' αν πρόκειται να εκδώσουν εγχειρίδια όπου η ΠΓΔΜ εμφανίζεται ως «Μακεδονία!» Συνέβη κι' αυτό με την περίπτωση της αμερικανικής ΜΚΟ «Project on Ethnic Relations».

Τάχατες Μη Κυβερνητική Οργάνωση δεν είναι και αυτή του γνωστού «ανθρωπιστή» ουγγρικής καταγωγής Τζόρτζ Σόρος (είναι... πρότυπο για τους μετανάστες όλου του κόσμου), η περίφημη «Κοινωνία Ανοιχτών Οριζόντων»; Μόλις πρόσφατα αποκαλύφθηκε πως το «Ίδρυμά» του διέθεσε πάνω από 300 χιλιάδες ευρώ σε δημοσιογράφους των Σκοπίων.

Αντιλαμβανόμαστε, βέβαια, ότι θα είναι πολύ δύσκολο για τον πρωθυπουργό να μας απαλλάξει από την παρουσία όλων αυτών των (συχνά επικίνδυνων) τσιμπουριών. Έχει αδυναμία στις ΜΚΟ – τόσο ο ίδιος, όσο και η οικογένειά του. Ένας εκ των αδελφών του μάλιστα έχει δική του ΜΚΟ. Με τις ΜΚΟ ασχολείται και ο εξ απορρήτων του πρωθυπουργού, Άλεξ Ρόντος, που μάλιστα, σύμφωνα με δημοσιεύματα, εισέπραξε μπόλικο χρήμα από τα κονδύλια του υπουργείου των Εξωτερικών (και) την περίοδο 2005-2009.

Αλλά και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ διαθέτει ένα είδος ΜΚΟ, το «Κάθε μέρα πολίτης», όπου, ως γνωστόν, δραστηριοποιείται και η διορισθείσα μετά τις εκλογές περιφερειάρχης Ανατολικής – Μακεδονίας Θράκης.

Με ΜΚΟ ασχολούνταν συστηματικά και τα (μεγαλο)στελέχη των Οικολόγων Πράσινων.

Μεταξύ του 2005 και του 2009 το υπουργείο των Εξωτερικών διέθεσε σε ΜΚΟ περί τα 50 εκ ευρώ.

Μόνο την διετία 2006-2007, οι ΜΚΟ άρπαξαν 23 εκ ευρώ, όπως μας πληροφόρησε με συνέντευξη στην Real News ο τότε υφυπουργός Εξωτερικών και προϊστάμενος της Υπηρεσίας Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας (ΥΔΑΣ), Πέτρος Δούκας. Μας πληροφόρησε επίσης πως το 70% των ΜΚΟ είναι αυστηρά κρατικοδίαιτες, χωρίς έργο, με δράσεις που δεν μπορούν να αποδειχθούν, ενώ χρεώνουν (παρά τα χρήματα που παίρνουν) ακόμη και τον καφέ στο αεροδρόμιο.

Μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου, κατά καιρούς ακούμε για απίθανα ποσά σε απίθανους ανθρώπους και οργανώσεις και χώρες που αποδεδειγμένα θίγουν τα ελληνικά συμφέροντα.

Τη διετία 1999-2000, το υπουργείο των Εξωτερικών διέθεσε 8,5 εκ ευρώ. Το 2002 δόθηκαν μόνο στις οργανώσεις που δραστηριοποιούνταν στα Βαλκάνια, 5,5 εκ ευρώ. Και υπάρχουν πάντα και οι ευτράπελες ή οι ποινικά κολάσιμες πλευρές – πότε ένα φράγμα σε αφρικανική χώρα που δεν κατασκευάστηκε ποτέ, πότε μια δράση... αειφόρου ανάπτυξης στην έρημο.

Την περίοδο 2000-2004, το υπουργείο των Εξωτερικών μοίρασε 18,5 εκ ευρώ. Και είναι ανώφελο να εκδίδονται εκατέρωθεν ανακοινώσεις για το ποιος μοίρασε τα περισσότερα χρήματα από το υπουργείο Απασχόλησης. Υπήρχε σχετικό κοινοτικό πρόγραμμα από το οποίο επωφελήθηκαν (ψηφοθηρικά) και το ΠΑΣΟΚ και η Ν.Δ. Μιλάμε για ποσά της τάξης των 20,30 και 40 εκ ευρώ ετησίως. Με σκοπό την ενημέρωση – ευαισθητοποίηση του κοινού και την δικτύωση των ΜΚΟ για να προωθήσουν τη δράση τους!

Η ίδια η Κομισιόν ανακοίνωσε ότι την τετραετία 2000-2004, 30 ελληνικές ΜΚΟ έλαβαν από τα κοινοτικά ταμεία 6 δις δρχ.

Μάλιστα, τον Μάιο του 2006 μάθαμε ότι η Κομισιόν ξεκίνησε (με άγνωστη κατάληξη) δημόσιες διαβουλεύσεις για τον ρόλο των λόμπι και των ΜΚΟ, προτείνοντας σύστημα εγγραφής σε μητρώο, με σύστημα ελέγχου και επιβολής κυρώσεων.

Αλλά σήκωσαν τον κόσμο στο ποδόρι όταν ο Πούτιν ψήφισε, το 2006, νόμο με τον οποίο απαιτείται η καταχώριση των ΜΚΟ σε μητρώο του υπουργείου Δικαιοσύνης. Πάνω από 90 ξένες ΜΚΟ εγκατέλειψαν τότε τη χώρα (ανάμεσά τους και μεγάλες, όπως η Διεθνής Αμνηστία, οι Γιατροί χωρίς Σύνορα, το Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων), επειδή βρήκαν τις νέες διαδικασίες πολύ... γραφειοκρατικές!

Κι' όταν, στην Ελλάδα, το 2006, η ειδική Επιτροπή Πιστοποίησης και Αξιολόγησης ΜΚΟ έκανε την έρευνά της, πέσαμε (για λίγο μόνο) πάλι από τα σύννεφα: Διαπιστώθηκε μεγάλο φαγοπότι, με ένα σωρό παρατυπίες, καθώς και ότι δεν είχε ζητηθεί ποτέ από τις πρεσβείες μας να πιστοποιούν την πορεία των έργων προκειμένου να εκταμιεύονται οι δόσεις.

Υπάρχει θέμα, λοιπόν. Δεν αντιλαμβανόμαστε γιατί η Ελλάδα συντηρεί περί τις 400 ΜΚΟ, ενώ άλλες χώρες, όπως οι ΗΠΑ ή ευρωπαϊκές χώρες δεν έχουν πάνω από 100.

Δεν αντιλαμβανόμαστε τι εννοούσε η γ.γ. της Διεθνούς Αμνηστίας, όταν έλεγε ότι «οι ΜΚΟ είναι ισχυροί παίκτες».

Δεν αντιλαμβανόμαστε τι έχουν προσφέρει όλα αυτά τα Ιδρύματα που λειτουργούν ως ΜΚΟ και επίσης χρηματοδοτούνται αγρίως.

Δεν καταλαβαίνουμε τι πάει να πει «πρόγραμμα δημιουργίας νέων ηγετών», «πρόγραμμα αναδιάρθρωσης της Βουλής της Γεωργίας», «πρόγραμμα ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας των γυναικών στη Συρία», «πρόγραμμα εκσυγχρονισμού του πανεπιστημίου της Μολδαβίας».

Και πάνω απ' όλα δεν αντιλαμβανόμεθα γιατί όλα αυτά πρέπει να γίνονται μέσω ΜΚΟ. Αν θέλει το κράτος, για την ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων και την ενίσχυση του διεθνούς ρόλου της χώρας, έχει μπόλικους υπαλλήλους για να παρακολουθούν αυτά τα προγράμματα. Και να λογοδοτούν.

Συμπέρασμα: Αντί να καταργήσουμε το άσυλο, μήπως να καταργήσουμε τις ΜΚΟ;

Από την [Ελεύθερη Ζώνη](#).

Απο [Θαλαμοφύλακα](#)